

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **O. K.**, zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje**, se sídlem Dr. E. Beneše 584/24, Liberec, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2017, čj. KRPL-70163-15/ČJ-2017-180022-SV, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 23. 8. 2017, čj. 60 A 8/2017-34,

takto:

I. Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 23. 8. 2017, čj. 60 A 8/2017-34, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

II. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **8 228 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 17. 7. 2017, čj. KRPL-70163-15/ČJ-2017-180022-SV, zajistila žalobce (dále jen „stěžovatel“) podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, a stanovila dobu zajištění na 30 dnů. Stěžovatel podal proti rozhodnutí žalované žalobu.

[2] V rámci svého vyjádření k žalobě sdělila žalovaná krajskému soudu dne 21. 8. 2017, že zajištění stěžovatele skončilo dne 21. 7. 2017, neboť stěžovatel podal žádost o udělení

mezinárodní ochrany a byl zajištěn podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Krajský soud v návaznosti na tuto informaci řízení o žalobě stěžovatele zastavil podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.

[3] Stěžovatel napadl včas podanou kasační stížností usnesení krajského soudu z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a navrhl, aby NSS napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Podle stěžovatele krajský soud nesprávně aplikoval čl. II bodu 1 zákona č. 222/2017 Sb., který novelizoval zákon o pobytu cizinců. Předmětné přechodné ustanovení upravuje, podle jaké právní úpravy se postupuje v řízeních podle zákona o pobytu cizinců zahájených před účinností novely. Stěžovatel tvrdí, že přechodné ustanovení je nutné i s ohledem na jeho jazykové vyjádření vyložit ústavně konformně tak, že na řízení zahájená před účinností novely se § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců nepoužije.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] NSS nejprve ověřil, zda kasační stížnost splňuje formální náležitosti a shledal, že je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.), a stěžovatel je v řízení zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[6] NSS přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti; neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[7] Předmětem kasační stížnosti je aplikace § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců a s tím související otázka interpretace čl. II bod 1 zákona č. 222/2017 Sb., který stanoví, že *„[ř]ízení podle zákona č. 326/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.*“

[8] Čl. II bod 1 novely pobytového zákona je formulován z legislativně-technického pohledu neobvykle a na první pohled neposkytuje jednoznačnou odpověď na otázku, v jakých situacích se § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců uplatní. Obecně platí, že v případech, kdy určité ustanovení právního předpisu umožňuje více interpretací, je nutné, jak správně upozornil i stěžovatel, vykládat takové ustanovení ústavně konformním způsobem, který šetří smysl a podstatu základních práv.

[9] NSS se již výkladem přechodných ustanovení novely zabýval a došel k závěru, že pro kasační řízení zahájená před účinností novely se § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců neuplatní (srov. např. rozsudky NSS ze dne 24. 8. 2017, čj. 1 Azs 275/2017-27, ze dne 24. 8. 2017, čj. 2 Azs 229/2017-41, a ze dne 27. 9. 2017, čj. 10 Azs 246/2017-26). K výše uvedené interpretaci se NSS přiklonil především s ohledem na *„samotné principy právního státu, konkrétně princip dělby moci, a dále právo na spravedlivý proces zahrnující předvídatelnost soudního rozhodování ve spojení s očekáváním jistého postupu soudu vzniklým účastníku v okamžiku, kdy řízení svým úkonem zahájil. Tyto principy vylučují jakýkoli zásah zákonodárce do výkonu spravedlnosti mající za cíl ovlivnit soudní rozhodnutí v určitém (zahájeném) sporu, pokud k takovému zásahu existují závažné důvody v obecném zájmu (srov.*

pokračování

rozsudky ESLP ze dne 28. 10. 1999, stížnosti č. 24846/94, 34165/96 a 34173/96, ve věci Zielniski, Pradal a Gonzales a ostatní proti Francii, nebo ze dne 9. 12. 1994, stížnost č. 13427/87, ve věci Stran Greek Rafineries a Stratis Andreadis proti Řecku, dostupné z http://hudoc.echr.coe.int/)."

[10] Výše uvedené úvahy NSS vycházejí z premisy, že s ohledem na právní úpravu obsaženou v § 171 až § 172a zákona o pobytu cizinců je řízení o kasační stížnosti řízením *sui generis* podle tohoto zákona a nové znění § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců lze s ohledem na požadavek ústavně konformní interpretace a šetření základních práv aplikovat až v řízeních, která byla zahájena nejdříve dnem účinnosti novely, tj. dnem 15. 8. 2017.

[11] Zákon o pobytu cizinců upravuje v § 171 až § 172a odchylky jak pro řízení o kasační stížnosti, tak pro řízení o žalobě. Platí-li proto výše uvedený závěr pro řízení o kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem, musí tím spíše platit nutně i pro řízení o žalobě podané před účinností novely. Tak je tomu právě i v případě stěžovatele, který žalobu proti rozhodnutí žalované podal dne 17. 7. 2017. Stěžovatel podával žalobu za situace, kdy zákon o pobytu cizinců nevylučoval jeho věc z meritorního přezkumu z důvodu ukončení zajištění, a mohl proto legitimně očekávat, že jeho žaloba bude věcně projednána. Z výše uvedených důvodů postupoval krajský soud nesprávně a jeho rozhodnutí je z toho důvodu nezákonné.

[12] NSS shledal kasační stížnost důvodnou, a proto napadené rozhodnutí podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V dalším řízení je soud vázán právním názorem NSS (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) a bude se tak věcně zabývat žalobními námitkami stěžovatele proti napadenému rozhodnutí žalované.

[13] Byť NSS rozhodnutí krajského soudu ruší a věc mu vrací k dalšímu řízení, rozhodl současně o odměně a úhradě hotových výdajů ustanoveného zástupce stěžovatele, které podle § 35 odst. 8 s. ř. s. hradí stát. Odměna a hotové výdaje zástupce sice patří mezi náklady řízení ve smyslu § 57 s. ř. s., v případě ustanoveného zástupce je však zřejmé, že mu náklady budou přiznány bez ohledu na úspěch stěžovatele v soudním řízení, který je jinak pro náhradu nákladů rozhodný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Z toho důvodu považuje NSS za rozumné, aby o odměně a hotových výdajích ustanoveného zástupce rozhodl již tímto rozsudkem.

[14] Ustanovenému advokátovi se podle § 35 odst. 9 s. ř. s. s přihlédnutím k § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a f) ve spojení s odst. 3 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování ve výši 6 200 Kč za dva úkony právní služby (sepsání kasační stížnosti a porada se stěžovatelem přesahující jednu hodinu) a paušální náhrada hotových výdajů 600 Kč, celkem částka 6 800 Kč. Ustanovený advokát je plátcem DPH, NSS proto přiznanou odměnu zvýšil o tuto daň, tedy na částku 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu NSS do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu